

Presedintele CIOR se adreseaza ofiterilor rezervisti din România

Aflându-se în fruntea unei echipe de 15 tineri și dinamici Ofiteri de Rezerva canadieni, Capitanul (de Marina) Carman McNary, în calitate de Presedinte al *Confédération Interalliée des Officiers de Réserve (CIOR)* – Confederația Interaliată a Ofiterilor de Rezerva, este responsabil de dirijarea echipei prezidenției canadiene (2006-2008), asigurând dezvoltarea organizației și furnizarea programelor, produselor și a rezultatelor activității CIOR.

Reuniunea de iarnă a CIOR, din luna februarie de la Bruxelles, i-a oferit Generalului de Brigadă (ret) B.C. Savoiu de la Asociația Ofiterilor din România, oportunitatea de a discuta diverse aspecte privitoare la Ofiterii în Rezerva cu Presedintele CIOR.

Gen. Brig. Savoiu: Cpt. McNary, puteți să explicați rolul CIOR și să-mi precizați rolul organizației în comunitatea militară NATO?

Cpt. McNary: CIOR reprezintă peste 1,3 milioane de Ofiteri de Rezerva din 34 de țări membre NATO și participante la Parteneriatul pentru Pace (PfP). Rolul său primordial este de a furniza asistență privitoare la politica cadrelor de rezerva, de a efectua stagii operationale și de instruire pentru Comitetul Militar NATO, colaborând împreună cu Comitetul National al Fortelor de Rezerva, care își desfășoară activitatea în cadrul structurii Comitetului Militar. El se constituie, de asemenea, într-un forum pentru Ofiterii de Rezerva din țările membre NATO, cele ale Parteneriatului pentru Pace, precum și din țările asociate, pentru schimbul de idei, însușirea celor mai bune practici și metode.

Pentru atingerea acestui scop, CIOR oferă o gamă de oportunități unice – seminarii, *workshop*-uri, simpozioane pentru ofiteri de toate nivelurile, de la debutanți la cei aflați la cel mai înalt rang – încurajând formarea profesională a ofiterilor. Acestea includ o întrecere în cele mai înalte competențe militare care testează limitele mentale și fizice ale Ofiterilor de Rezerva, precum și o Academie Lingvistică de succes, cu instruire în engleză și franceză, ca a doua limbă de predare într-un context militar. Trebuie să subliniez faptul că România a avut un important rol de leadership în iulie 2006 prin organizarea Academiei Lingvistice la Centrul Montan al Armatei de la Predeal.

De al sfârșitul Războiului Rece, CIOR a promovat de asemenea inițiativa Parteneriatului NATO pentru Pace (PfP), dialogul în spațiul mediteranean, precum și alte oportunități de conlucrare. Urmând exemplul fostului Secretar General, Manfred Wörner, CIOR a început să dezvolte relații cu națiunile din centrul și estul Europei care doreau să devină membre NATO. Pentru îndeplinirea acestui deziderat, CIOR a organizat conferințe și a încurajat contactele între asociațiile de rezerva ale NATO, PfP și Ministerele Aparării, având în vedere să încurajeze constituirea de Asociații de Rezerva și Forte de Rezerva. În prezent, construim bazându-ne pe succesele din acest domeniu și extinzându-le la națiunile cu care suntem în contact sporit, dar focalizat pe anumite domenii.

Gen. Brig. Savoiu: Pe 1 ianuarie, Armata Română a devenit profesionalizată, aceasta însemnând că mulți Ofiteri de Rezerva, între 30-60 de ani, nu mai pot să participe la activități de instruire. În 2004, Asociația Română a Ofiterilor de Rezerva a fost fondată pentru a dezvolta oportunități profesionale. Ținând cont de experiența Dvs. cu diferite modele ale cadrelor de rezerva din NATO, ce rol îi dați României?

Cpt. McNary: Cu toate ca nu pot sa ma pronunt asupra aspectelor nationale specifice, pot sa va spun ca multe tari membre CIOR îsi întaresc structura si organizarea fortelor lor de rezerva. Cred ca valoarea totala a fortelor de rezerva este mai bine înțeleasa acum decât poate a fost vreodata – în termen de reducere a costurilor pentru mentinerea în stare de disponibilitate a unui personal instruit si experimentat, în termen de interfata între militari si populatia civila si în termeni de aptitudini cetatenesti pe care rezervistii le aduc îndatoririlor lor militare si, deseori ca economii importante în costurile directe. Vechea vorba “ de doua ori cetatean ” nu a fost niciodata mai adevarata decât este astazi.

Totusi, ceea ce multi nu realizeaza în anumite Ministere ale Apararii, este ca, din mai multe puncte de vedere, o forta de rezerva este mult mai dificil de structurata si de condusa decât una regulata. Multi rezervisti lucreaza cu norma partiala si, deci, o abordare diferita este deseori ceruta. Cu o structura organizationala corespunzatoare, fonduri, politica si asistenta angajatorilor, totusi aceste provocari pot fi depasite. Rolul CIOR este, în parte, de a face sa se înțeleaga care sunt structurile si politicile adecvate, sa raspândeasca cele mai bune metode si lectiile deja învatate în tarile noastre membre.

Provocarile pe care Dvs. le-ati identificat nu sunt, cu siguranta, unice în România. Multe tari membre NATO, incluzând tara mea, continua sa lupte pentru mobilizarea fortelor de rezerva, atât intern cât si extern si multi rezervisti se bazeaza puternic pe asociatiile lor de rezerva pentru a informa atât Ministerele Apararii cât si sectorul privat despre beneficiile si provocarile angajarii cetatenilor soldati.

Gen. Brig. Savoiu: Guvernul României pregateste doua legi privind siguranta nationala si apararea. Credeti ca aceste legi trebuie sa specifice rolul important pe care o Asociatie a Ofiterilor de Rezerva îl are într-o armata profesionalizata si importanta mobilizarii Ofiterilor de Rezerva pentru noul rol pe care România si l-a însumat devenind membra NATO ?

Cpt. McNary: Aceasta este chiar o problema nationala si, deci, pot vorbi numai în termeni de experiente si provocari cu care se confrunta Fortele de Rezerva NATO în general, cel puțin în virtutea comentariilor mele anterioare privitoare la ceea ce cred, eu personal, ca este valoarea adaugata pe care natiunile o câstiga dintr-o forta de rezerva structurata corespunzator. Toti membrii NATO care doresc sa aiba si sa desfasoare forte de rezerva trebuie sa aiba o politica efectiva de mobilizare a celor în rezerva sau legislatia adecvata. Fara acestea, desfasurarea rezervistilor, atât national cât si international, este dificila si valoarea fortelor de rezerva este compromisa.

În cheltuirea banilor si resurselor pentru recrutare, instruire si asistenta acordata rezervistilor, tarile asteapta ca fortile lor de rezerva sa suporte desfasurari pe plan international si operatiuni interne, precum eforturi în caz de dezastre în interiorul granitelor tarii lor. Multe tari NATO, incluzând Canada, s-au zbatut timp de multi ani pentru a furniza un echilibru permitând suportul pentru rezervisti, pentru a se antrena si desfasura în cadrul activitatilor lor militare asigurându-se, de asemenea, ca suportul angajatorilor este furnizat prin intermediul politicii guvernamentale si al legislatiei.

Multi angajatori recunosc beneficiile si importanta angajarii rezervistilor, acesta fiind motivul pentru care CIOR a stabilit tema suportului angajatorilor pentru congresul si simpozionul sau din vara lui 2008 de la Istanbul. Acest eveniment va oferi ocazia de a discuta despre experientele noastre la nivel national si a schimba idei în mod liber. Dar este foarte important pentru mine sa subliniez faptul ca, dat fiind ca fiecare tara membra are politici si legislatie diferita privitoare la suportul angajatorilor, solutiile au de obicei un specific national.

Gen. Brig. Savoiu: Cpt. McNary, va multumesc pentru timpul acordat de a discuta aspecte privind cadrele de rezerva. Rezervistii români se confrunta cu multe din provocarile partenerilor nostri din NATO, si noi muncim asiduu pentru a asigura asistenta rezervistilor care îsi aloca timp si experienta ca cetateni soldati.